

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/85/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010156
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2514010156.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Janky Klíčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej v trestnej veci proti obžalovanému W. J., stíhaného pre prečin neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 1T/56/2014 zo dňa 6.5.2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.03.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku sa vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 1T/56/2014 zo dňa 6.5.2015 bol obžalovaný W. J. uznaný vinným zo spáchania v bode 1/ pokračujúceho prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a sčasti dokonaný, spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, v bode 2/ z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, v bode 3/ z prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, v bode 4/ z prečinu porušovania ochrany rastlín a živočíchov podľa § 305 ods. 1 písmeno c/ Trestného zákona, ktorých prečinov sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

1)

- v presne nezistenom čase v období od 11.05.2012 do 14.05.2012 v obci L., na ul. B., neďaleko autobusovej zástavky, na parcele č. 2300/82 vedenej ako orná pôda o výmere 5256 m² zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. a na parcele č. 2300/83 vedenej ako orná pôda o výmere 672 m², zapísanej na LV č. XXXX, katastrálneho územia L., na zasiaté pole, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s W. V. rozhodol o navážke stavebného odpadu na miesto, kde budoval cestu, pričom W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXXX/XX požiadal, aby v jeho neprítomnosti dohliadal na vysýpanie odpadu,

- v presne nezistenom čase v období od 15.06.2012 do dňa 15.08.2012 v obci L., na ul. B., neďaleko autobusovej zástavky, na parcele č. 2300/82 vedenej ako orná pôda o výmere 5256 m² zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. a na parcele č. 2300/83 vedenej ako orná pôda o výmere 672 m², zapísanej na LV č. XXXX, katastrálneho územia L., na zasiaté pole, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXXX/XX rozhodol o navážke stavebného odpadu na miesto, kde budoval cestu s tým, že W. V. zadal práce spočívajúce v navezení stavebného odpadu a obžalovaný W. J. dal pokyn V. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Z. č. X, aby navezený stavebný odpad rozhrmul pracovným strojom,

- v dobe od 13.00 hod. do 14.00 hod. dňa 05.09.2012 v obci L., na ul. B., neďaleko autobusovej zástavky, na parcele č. 2300/82 vedenej ako orná pôda o výmere 5256 m² zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. a na parcele č. 2300/83 vedenej ako orná pôda o výmere 672 m², zapísanej na LV č. XXXX, katastrálneho územia L., na zasiaté pole, rozhodol o navážke stavebného odpadu na miesto, kde budoval cestu, pričom W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., V. XXXX/XX požiadal, aby v jeho neprítomnosti dohliadal na vysypanie odpadu a následne W. V. zadal práce spočívajúce v navezení 1,5 tony stavebného odpadu, ktorý bol naložený na motorovom vozidle zn. MULTICAR, zelenej farby, EČ: PN - 983 AG, pričom k navezeniu odpadu nedošlo,

čím postupovali v rozpore s § 18 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), § 19 ods. 1 písm. f), § 39 ods. 7 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch účinného v čase spáchania skutku, ako aj v rozpore s § 8 ods. 1 a povinnosťami podľa § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Z. z. o životnom prostredí účinného v čase spáchania skutku ako aj zákonom č. 50/1976 Z. z. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku a neoprávneným nakladaním s odpadmi spôsobili ekologickú ujmu a majetkovú škodu na životnom prostredí vo výške najmenej 90.438,91 Eur,

2) v presne nezistenom čase v mesiaci máj - jún 2012 v obci L., neďaleko autobusovej zástavky v smere do Piešťan, na parcele č. 2300/82 vedenej ako orná pôda o výmere 5256 m² zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. L. a na parcele č. 2300/83 vedenej ako orná pôda o výmere 672 m², zapísanej na LV č. XXXX, katastrálneho územia L. na rozlohe 3533 m² kde bola zasiatá pšenica ozimná potravinárska, odroda JOZEF, buldozérom nezistenej značky bez povolenia zničil zasiatú pšenicu ozimnú, čím poškodenému V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., B. č. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 324,19 Eur,

3) v bližšie nezistených časoch od mesiaca november 2008 až do 07.09.2012 v obci T., na ul. W. II, postupne na ploche dlhej 169 metrov a širokej 5 metrov, do výšky cca 2 metre v koryte potoka a ďalších cca 1,5 metra vo vyvýšenom vale zaviezol koryto potoka Dudváh, ktorý tvorí súčasť protipovodňovej ochrany a prevencie a slúži na odvedenie vôd počas príválových dažďov z Čachtického kanála rôznym odpadom a to výkopovou zeminou, zmiešaným odpadom zo stavieb, opotrebovanými pneumatikami, dreveným odpadom, iným biologicky rozložiteľným odpadom, zmesovým komunálnym odpadom a betónom o celkovom množstve cca 1.030 m³, t.j. cca 1.440 ton, čo predstavuje plochu 745 m², čím založil nelegálnu skladu, ktorá nemala žiadne stavebno-technické zabezpečenie a uložil a ponechal odpad na inom mieste ako na tom určenom a tým znečistil životné prostredie, navyše odpad uložil v aktívnej zóne inundačného územia vodného toku, kde je zakázané ukladanie odpadov, zriaďovanie a prevádzkovanie skládok a teda si nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z ustanovenia § 8 ods. 1 a § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Z. z. o životnom prostredí účinného v čase spáchania skutku, § 32 až 34 vyhlášky č. 283/2001 o vykonaní niektorých ustanovení zákona o odpadoch účinnej v čase spáchania skutku, § 30 ods. 1 a § 47 ods. 1 zákona č. 364/2004 o vodách účinného v čase spáchania skutku a porušil ustanovenia § 7, § 18 ods. 3 písm. a), písm. b), § 19 ods. 1 písm. e) zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch účinného v čase spáchania skutku, § 13 ods. 6 písm. e) zákona č. 666/2004 účinného v čase spáchania skutku a ustanovenie § 20 ods. 6 písm. h) zákona č. 7/2010 Z. z. o ochrane pred povodňami účinného v čase spáchania skutku a režim činností v PHO vodárenského zdroja Veľké Orvište, čím spôsobil ekologickú ujmu a majetkovú škodu na životnom prostredí vo výške najmenej 56.763,74 Eur,

4) v dobe od 11.07.2012 do 05.09.2012, v katastrálnom území obce L., na parcele č. 2116/1, parcele č. 2116/2 a parcele č. 2116/3 zapísaných na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie L., v rozpore s ustanovením § 47 ods.1 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, prostredníctvom zamestnancov spoločnosti Ing. W. M. STAVEKO, Nitra zadal práce spočívajúce v odstránení stromov a krov buldozérom Hanomag D600D a pásovým bágrom JCB 210 a to najmenej 2 ks dubov sp. s obvodom kmeňa 86 cm a 116 cm vo výške 130 cm nad zemou, 4 ks vrb sp. s obvodmi kmeňa 128 cm, 125 cm, 187 cm a 84 cm vo výške 130 cm nad zemou, 1 ks čerešne vtáčej s obvodom kmeňa 126 cm vo výške 130 cm nad zemou a krovitých porastov na ploche cca 300 m² v druhovej skladbe ruža šípová, svíb biely, hloch sp. a slivka sp., čím spôsobil Slovenskej republike v zastúpení Okresným úradom Piešťany, Odborom starostlivosti o životné prostredie v Piešťanoch ekologickú ujmu vyjadrenú spoločenskou hodnotou drevín vo výške najmenej 10.004,19 Eur,

Okresný súd mu za to uložil

Podľa § 302 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, § 37 písmeno h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písmeno a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodení: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., B. č. XXX/XX a Okresný úrad Piešťany, Odbor starostlivosti o životné prostredie, Piešťany, Krajinská cesta č. 13, s nárokmi na náhradu škody boli odkázaní na občianske súdne konanie.

Ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku súdu I. stupňa tento dospel k ustálenému skutkovému stavu nachádzajúcemu sa v bode 1/ až 4/ rozsudku na základe dokazovania, v rámci ktorého vyslúchol obžalovaného W. J., poškodeného V. M., Ing. B. M., svedkov: PhDr. X. Z., X. Z., G. Y., V. J., N. B., T. Y., Ing. G. N., V. Z., V. O., O. O., W. Z., V. Z., Ing. W. M., Ing. S. N., Ing. S. B., Ing. W. W., V. X., Ing. R. K., W. F., V. Z., na základe znaleckého posudku prečítaného z odboru ochrany životného prostredia spracovaného Ing. V. K., ako aj jej výpoveď na hlavnom pojednávaní, prečítanými výpoveďami svedkov: Ing. J. L., W. M., V. J., N. X., R. W., O. Madunického, O. T., N. Q., B. O., G. N., ako i prečítanými znaleckými posudkami znalcov z odboru ochrany životného prostredia, odvetvie priemyselny a komunálny odpad, RNDr. V. Minárika, znalcov z odboru poľnohospodárstva, odvetvie odhad hodnoty poľnohospodárskej pôdy, rastlinná produkcia, záhradníctvo, Ing. Kristala Jedličku, znalkyne z odboru geodézie a kartografie Ing. Ľudmily Mužíkovej, ako aj oboznámením sa s ostatným spisovým materiálom tvoriaceho súčasť spisu. Ako je zrejmé z dôvodov nachádzajúcich v napadnutom rozsudku obžalovaný W. J. v prípravnom konaní k bodu 4/ uviedol, že v spoločnosti Staveko u Ing. M. na základe ústnej dohody si zabezpečil, aby mu táto spoločnosť zabezpečila stavebný stroj na vyrovnávanie pozemkov. Vyrovnávanie týchto pozemkov začal v čase, keď už bola z pozemkov zobratá úroda. Požiadal geodetickú kanceláriu, aby mu presne určila hranicu jeho pozemkov, ktoré potom ukázal zamestnancom firmy Staveko, aby mu uvedený pozemok zrovnali. V tom čase sa na uvedenom pozemku nenachádzali žiadne stromy ani kríky; tiež nedal žiadny pokyn na likvidáciu nejakých stromov alebo kríkov.

K bodu 3/ sa vyjadril, že starostka obce Ostrov p. Z. pokiaľ ho videla, že sa pohyboval s bagrom, vozil tam iba stromčeky pred svoj dom. Tiež je pravdou, že tam boli ďalší spoluobčania, ktorí na uvedenej ulici vysádzali zeleň. Nie je pravdou, že by do koryta Dudváhu niečo navážal. Tiež nevie, kto koryto Dudváhu zavážal, prípadne kto pri tom koryte robil terénne úpravy, resp. pred jeho domom vybudoval parkovacie zariadenie. Poprel, že by bol vlastníkom alebo držiteľom JCB bagra žltej farby. Nevie, kto do koryta Dudváhu poukladal betónové panely. Následne využil svoje právo a odmietal sa k ďalším skutkom vyjadriť. Taktiež na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení prehlásil, že využíva svoje právo a nebude sa vyjadrovať.

Pokiaľ ide o výpoveď W. V., ktorý v konaní pôvodne vystupoval ako spoluobžalovaný, a ktorého výsluch navrhol prokurátor, tento sa na hlavné pojednávanie dostavil dňa 06.05.2015, pričom bol poučený o práve odmietnuť vypovedať v zmysle § 130 od. 2 Trestného poriadku, ktoré právo využil, a preto výpoveď tohto svedka v zmysle § 263 ods. 3 písmeno c/ Trestného poriadku nebolo možné prečítať na hlavnom pojednávaní už s poukazom i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 2Tdo/4/2011, keďže W. V. od počiatku bol v pozícii spoluobvineného v tom istom konaní, v prípravnom konaní bol vypočutý iba ako obvinený, a nie ako svedok. Z dôvodov nachádzajúcich sa v ďalšej časti rozsudku okresného súdu je zrejmé, že trestná činnosť obžalovaného v bode 1/ má byť preukazovaná predovšetkým na základe výpovede poškodeného Ing. B. M., svedkov: V. Z., W. F., O. O., W. Z., Ing. S. B., Ing. S. N., znaleckým posudkom Ing. Jany Hargitayovej, z ktorých má vyplývať, že obžalovaný spolu s W. V. vyviezli stavebný odpad na uvedené parcely č. 2300/82 a 2300/83, čím takto vznikla celkove škoda, ako to vyplýva zo znaleckého posudku Ing. Hargitayovej v sume 90.438,91 Eur.

Vypočutý svedok J. L. vo svojej výpovedi uviedol, že na mieste naloženia odpadu okrem obžalovaného W. V. bol prítomný aj obžalovaný W. J., ktorý tam koordinoval práce a bol prítomný pri vysypávaní odpadu. Tento odpad bol vysypávaný na pšenicu, ktorá tam bola zasiata, pričom táto bola poškodená a na ňu sa navážal odpad.

Z výpovede svedka Ing. W. M. je ďalej zistiteľné, že tento potvrdil, že v auguste 2012 ho navštívil obžalovaný J., že potrebuje zapožičať buldozér, s ktorým chce zrovnať pozemky, alebo odstrániť náletové dreviny a naplaveniny na pozemku. To, že taký zásah tam bol uskutočnený potvrdzuje aj vypočutý svedok Ing. G. N. ako zamestnanec spoločnosti Staveko, vypočutý svedok V. J., ktorý uviedol,

že obžalovaný J. dal príkaz, aby sa tam prehrnula príjazdová cesta, ktorá vedie cez pole k rozostavaným domom a na ktorú sa vyvážal rôzny stavebný odpad.

V bode 2/ má byť obžalovaný z trestnej činnosti usvedčovaný primárne na základe výpovede poškodeného V. M., ktorý podrobne popísal, že na parcelách č. 2300/82 a 2300/83 mal zasiatú ozimnú pšenicu, ktorý pozemok mal v prenájme a ktorá mu bola týmito návažkami zničená a poškodená.

Ako vyplýva zo znaleckého posudku Ing. Kristala Jedličku a dodatku k tomuto znaleckému posudku spôsobená škoda na ozimnej pšenici potravinárskej predstavuje čiastku 324,198 Eur. Že došlo k zničeniu pšenice skôr, ako bola zožatá je evidentné z vyhotovenej fotodokumentácie, ktorú vypracoval Okresný úrad Piešťany, Pozemkový a lesný odbor, zo dňa 29.05.2012, 30.5.2012 a 8.6.2012. Dňa 8.6.2012 bolo vykonané miestnym zisťovaním, kde bola vykonaná fotodokumentácia, ako aj písomný záznam o tom, že odpad bol navážený na zasiatú ornú pôdu - porast pšenice. Táto skutočnosť súčasne vyvracia obranu obžalovaného z prípravného konania, kde uvádzal, že vyrovnávanie pozemkov bolo vykonané v čase, kedy už bola úroda pozbieraná. Ako ďalej vyplýva z listinných dôkazov Okresného úradu Piešťany, Pozemkový a lesný odbor, došlo k neoprávnenému záberu poľnohospodárskej pôdy v katastrálnom území L. na parcelách 2300/82 a 2300/83, teda na ornej pôde, pričom pôda, na ktorú bol navezený odpad, je podľa stanoviska Výskumného ústavu pôdoznanectva a ochrany prírody č. I. 1057 až 1058 najkvalitnejšia poľnohospodárska pôda v katastrálnom území. Ďalším listinným dôkazom je žiadosť Okresného pozemkového úradu v Trnave o trvalé odňatie poľnohospodárskej ornej pôdy na parcele č. 2300/82, a to pre účely novostavby v križovatke cesty II/507, pričom táto žiadosť bola podaná dňa 11.06.2012 v mene spoločnosti Paleum, s. r. o., ktorú žiadosť podal ako oprávnená osoba obžalovaný J.. Z uvedeného teda vyplýva, že pred samotným spáchaním tohto skutku mal obžalovaný vedomosť o tom, že uvedená pôda je určená výlučne na poľnohospodárske účely a nie je ju možné využiť inak. Po formálnom podaní žiadosti, začal s navážením odpadu, a teda s budovaním čiernej stavby - pozemnej komunikácie. Z uvedeného je jednoznačne preukázaný v zmysle dôvodov nachádzajúcich sa v rozsudku I. stupňa úmysel obžalovaného J. za spáchanie skutku, ktorý sa mu kladie za vinu.

V bode 3/ je ďalej obžalovaný v zmysle prvostupňového rozsudku usvedčovaný fotodokumentáciou, ktorá tvorí súčasť spisu a z ktorej jednoznačne vyplýva, že do kanála Dudváhu boli prevezené panely, ktoré podľa výpovede svedkov boli následne zavezené komunálnym a zmiešaným odpadom, pričom tento odpad sa zhromažďoval dlhší čas a následne ho obžalovaný J. zahrnul do kanála Dudváhu. Obžalovaný takýmto spôsobom konal v rozpore s protipovodňovou ochranou a prevenciou, keďže uvedený kanál mal slúžiť na odvádzanie vôd počas privalových dažďov z Čachtického kanála, pričom odpad uložil v aktívnej zóne inundančného územia vodného toku, kde je zakázané ukladanie odpadov. Týmto svojim konaním tak porušil ustanovenie Zákona o odpadoch č. 223/2001 o životnom prostredí č. 17/1992 o vodách č. 364/2004 a zákona č. 666/2004 a 7/2010 o ochrane pred povodňami. Navezením tohto odpadu mala pritom vzniknúť ekologická škoda vo výške 56.763,74 Eur ako to má vyplývať zo znaleckého posudku znalca z odboru životného prostredia, odvetvie priemyselného a komunálneho odpadu spracovaného RNDr. Jurajom Minárikom.

V bode 4/ má byť obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkov: N. B., V. J., ktorí zhodne uviedli, že pracovali na strojoch buldozér a bager v L., kde zrovnávali terén. Prítomný na mieste bol obžalovaný, ktorý im vysvetlil, aké terénne úpravy tam majú vykonať a celé to riadil. Z ich výpovedí vyplýva, že obžalovaný J. dal príkaz prehŕňať príjazdovú cestu, ktorá vedie cez role k rozostavaným domom a na ktorú sa vyváža rôzny stavebný odpad.

Zhodnotiac takto vykonané dokazovanie dospel prvostupňový súd k záveru, že obžalovaný W. J. sa dopustil žalovanej trestnej činnosti v rozsahu samotnej (podanej obžaloby okresným prokurátorom). Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu ukladaného obžalovanému súd prihliadal na zákonné kritériá upravujúce druh a výmeru trestu ukladaných páchatelom trestných činov uvedených v § 34 Trestného zákona a § 36 písmeno j/ Trestného zákona, kedy zohľadnil priťažujúcu okolnosť, a to že spáchal viacero skutkov § 37 písmeno h/ s použitím § 38 ods. 2 a § 41 ods. 1 Trestného zákona určil obžalovanému ako primeraný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, pričom sa jedná o trest úhrnný s tým, že výkon trestu odňatia slobody mu podmienene odložil na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Zohľadňoval pritom aj osobný profil osoby obžalovaného, ktorý doposiaľ súdne trestaný nebol, avšak mal byť 13-krát priestupkovo postihnutý na úseku cestnej dopravy.

Vzhľadom na skutočnosť, že ohľadne škody sa na spôsobení tejto (škody) spolupodieľal aj právoplatne odsúdený W. V., súd poškodené strany v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie obžalovaný W. J., a to v zákonnej lehote, pričom podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu.

Obžalovaným podané odvolanie smeruje, čo do výroku o vine prvostupňového rozsudku. Tomuto (prvostupňovému rozsudku) vyčíta tieto skutočnosti.

Ohľadne bodu 1/ považuje rozsudok za nezákonný, predovšetkým pre nezákonný postup polície, keď príslušníci polície bez splnenia podmienok vyžadovaných ustanovením § 101 ods. 1 Trestného poriadku alebo § 103 ods. 3 Trestného poriadku stanovením § 105 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a ods. 5 Trestného poriadku vstúpili na pozemok v súkromnom vlastníctve.

Príslušníci polície pritom mali postupovať podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, čo neurobili, ktoré obišli tým, že svoj postup označili ako ohliadku podľa § 154 Trestného poriadku. O vykonaní vstupu do obydlija nebola spracovaná zápisnica, neboli dodržané ustanovenia § 105 ods. 1, ods. 2, ods. 4 a ods. 5 Trestného poriadku, napokon polícia ani žiadnym spôsobom svoj zákrok s poukazom na ustanovenie nejakého zákona neoznačila, preto je sporné, na základe čoho takto postupovali.

Zákrok zasahujúcich policajtov nemožno podriaďiť pod žiadne ustanovenie Trestného poriadku. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že orgánom verejnej moci je dovolené konať len to, čo im umožňuje zákon (článok 2 ods. 2 Ústavy SR) t. j. opačne ako to umožňuje Ústava SR občanom, ktorí môžu konať to, čo nie je zakázané (článok 2 ods. 3 Ústavy SR).

Poukázal v tejto súvislosti aj na rozhodnutie R47/2013-I; podľa ktorého pri relevantných poznatkoch o podozrení zo spáchania alebo aktuálneho páchania trestného činu, ktorými polícia disponuje v dostatočnom časovom predstihu, vzniká povinnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní podľa Trestného poriadku. V takom prípade možno dôkaz pre trestné konanie získať len trestno-procesným postupom.

Prvostupňový súd v tomto smere sa s namietanými skutočnosťami vôbec nezaoberal a celkom v rozsudku obišiel zdôvodnenie zákonnosti postupu orgánov polície, čím je v tejto časti tento (rozsudok) nepreskúmateľný.

V tejto súvislosti poukázal aj na znalecký posudok č. 2/2012 spracovaný Ing. Janou Hargitayovou, ktorý bol zrealizovaný na základe nezákonných ohliadok miesta činu zo dňa 15.6.2012 a 15.8.2012, čo je uvedené v samotnom znaleckom posudku, čo spôsobuje jeho nepoužiteľnosť v trestnom konaní.

Samotná znalkyňa pri výsluchu dňa 18.02.2013 vypovedala, že sa k množstvu odpadu nevie vyjadriť, pretože je to v tom istom priestore, kde bol navezený odpad v predchádzajúcich obdobiach.

Na hlavnom pojednávaní dňa 25.3.2015 sa vyjadrila, že pri uvedenom výsluchu sa vyjadrovala k odpadu na inom mieste, hoci z výsluchu vyplýva, že hovorí o tom istom priestore, kde bol navezený odpad v predchádzajúcich obdobiach, čo spôsobuje pochybnosti o záveroch jej znaleckého posudku z vyššie uvedených dôvodov.

Pochybnosti vyvoláva tiež skutočnosť ako znalkyňa vypočítala množstvo odpadu, keď vychádzala iba z údajov zápisnice o ohliadke miesta činu, ktoré sa navyše neprípustným spôsobom prispôbila (spriemerovala údaje) namiesto toho, aby sa sama presvedčila o množstve a druhu odpadu na mieste samom a aby si sama vykonala potrebné merania a zistenia charakteru odpadu, resp. zistenia, či vôbec ide o odpad.

Vo výsluchu na hlavnom pojednávaní 25.03.2015 označila množstvo odpadu pôvodne na 195 ton a 2329 ton. Vo výroku rozsudku súdu ku skutku v bode 1/ (i v obžalobe) je uvedené množstvo 1,5 tony, ktoré zjavne nekorešponduje s rozsudkom ustálenou škodou vo výške 90.438,91 Eur, teda rozsudok

je v tejto časti aj za absencie odôvodnenia nesúladiť s § 168 Trestného poriadku, celkom zmätočný, ako aj nepreskúmateľný.

Podotkol ďalej, že objektívna stránka trestného činu podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona spočíva v nakladaní s odpadmi minimálne v malom rozsahu, pričom množstvo 1,5 tony nevyvoláva taký následok (je to menej než malý rozsah) a aj z toho dôvodu nie je naplnená konaním uvedeným v skutkovej vete bodu 1/ rozsudku skutková podstata trestného činu podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona, teda nielen dôvodu nezákonného postupu polície.

Ohľadne bodu 2/ vyčíta rozsudku súdu I. stupňa rovnako jeho nepreskúmateľnosť, keďže sa mu kladie za vinu, že mal zničiť zasiatú pšenicu ozimnú na parcelách v rozsudku označených, a to na ich časti o výmere 3533 m². Z rozsudku nie je možné zistiť akým spôsobom súd dospel k záveru, že práve na takejto výmere zničil on úrodu pšenice.

Znaleckým posudkom č. 2/2013 znalca Ing. Kristala Jedličku bola vyčíslená hodnota pšenice na sumu 4.749,30 Eur, pričom mala byť zničená na 5.000 m². Dodatkom k znaleckému posudku určil znalec hodnotu pšenice na 324,19 Eur, pričom hodnotil jej zničenie na ploche 3.533 m². Znalec vyhodnocoval pri určení výšky škody na pšenici jej hodnotu pri dozretí a zbere, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že o takýto prípad nešlo.

Zo samotného znaleckého posudku teda nie je zrejmé, na základe čoho znalec stanovil reálne dosiahnuteľnú hektárovú úrodu danej plodiny, na danom mieste, chýba zhodnotenie klimatických podmienok, počasia v danom ročnom období, umiestnenie výseku parcely, na ktorom došlo ku škode. Výšku škody pritom nemožno postaviť principiálne na budúcej neistej udalosti, ku ktorej nemusí vôbec dôjsť, pričom výpočet škody je založený len na odhade objemu mozgnej úrody. Pri určovaní výšky spôsobenej škody je potrebné pri absencii ďalších údajov vychádzať zo skutočnej škody, ktorá poškodenému reálne vznikla, t. j. z objemu zasiatej pšenice a z nákladov na jej dovtedajšie obhospodarovanie.

Procesne vykonaným dokazovaním pritom nebolo zisťované, či a na akej ploche zničil úrodu on, pretože aj poškodený V. M. sa k tejto otázke nevyjadruje, vypovedá len všeobecne, že na tieto pozemky chodili autá a na miestach, kde mal nasadenú pšenicu vysypali odpad.

Obžalovaného videl, že sa tam pohybuje. Z tohto pohľadu je potrebné skúmať aj zavinenie jeho samotného smerujúce k zničeniu pšenice, pretože na toto zavinenie je potrebné nazerať s prihliadnutím na bod 1/ rozsudku.

Za týchto okolností, ako aj s poukazom na výšku škody možno usúdiť, že nejde o prečin, pretože jeho závažnosť je nepatrná (§ 10 ods. 2 Trestného zákona).

Ohľadne bodu 3/ vytýka rozsudku súdu I. stupňa opätovne jeho nepreskúmateľnosť. V tomto prípade sa mal dopustiť prečinu podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona, ktorý spočíva v tom, že mal v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi nakladať s odpadmi minimálne v malom rozsahu. Svedkyňa PhDr. X. Z. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní 05.11.2014 uviedla, že videla obžalovaného voziť štrk a upravovať plochu na obecných pozemkoch pri koryte rieky Dudváh. Taktiež uviedla, že videla neznámeho muža premiestňovať hlinu do koryta Dudváhu, nevedela sa sa vyjadriť k množstvu navezenej hlíny. Svedok G. Y. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že koryto Dudváhu bola divoká skládka, ktorá slúžila ako smetisko a obžalovaný to len zarovnal, zhrnul do kanála, pričom čas odpadu už v kanáli už bola, obžalovaný naviezol na to zemínu a vysadil okrasné kríky a trávu.

Uviedol tiež, že nevie aké množstvo odpadu obžalovaný do kanála zhrnul. Svedkyňa T. Y. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 05.11.2014 uviedla, že koryto Dudváhu bolo smetiskom, ľudia tam vyvážali odpad asi 4 roky predtým, než obžalovaný upravoval okolie. Svedok V. Z. pri výsluchu na hlavnom pojednávaní 14.01.2015 uviedol, že niekedy v roku 2011 videl obžalovaného navážať hlinu do koryta Dudváhu, nevedel uviesť množstvo, zastavil sa tam len na cca 15 sekúnd.

Ani z výpovede ďalších svedkov nie je zistiteľné, aký urobil záver okresný súd, pričom je nejasné, ako sa tento (súd) vôbec vysporiadal s časovým obdobím páchania skutku ním samotným (od mesiaca

november 2008 až do 7.9.2012), počas ktorého mal zavážať koryto Dudváhu, ako dospel k záveru, že koryto zaviezol rôznym odpadom vymedzeným v skutkovej vete, ako dospel k záveru o množstve odpadu navezenom ním samotným v objeme cca 1440 ton, ako dospel k záveru, že on osobne založil nelegálnu skládku.

Keďže písomné vyhotovenie rozsudku na tieto zásadné otázky neodpovedá, považuje ho rovnako v tomto smere za nepreskúmateľný.

V tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 2 ods. 1 zákona č. 223/2001 Z.z. o odpadoch, podľa ktorého odpadom je hnutelná vec uvedená v prílohe č. 1 tohto zákona, ktorej sa jej držiteľ zbavuje, chce sa jej zbaviť, alebo je v súlade s týmto zákonom alebo osobitnými predpismi povinný sa jej zbaviť.

Hlina ako podklad na výsadbu stromčekov a okrasných drevín nie je odpadom v zmysle citovaného zákona, preto sa obžalovaný nemohol dopustiť trestného činu podľa § 302 ods. 1 Trestného zákona.

V súvislosti s bodom 4/ rozsudku rovnako namieta skutkové zistenia súdu I. stupňa, kde sa mu kladie za vinu, že vo väčšom rozsahu mal vyrúbať strom a ker. Vyrúbanie stromu alebo kra je trestným len za predpokladu, že sa tak stane vo väčšom rozsahu.

Vyčíslenie spoločenskej hodnoty drevín v tomto prípade vykonala Ing. S. N., ktorá sa na hlavnom pojednávaní dňa 14.01.2015 vyjadrila, že obhliadku smerujúcu k vyčísleniu spoločenskej hodnoty drevín robila len ona, bez prítomnosti polície. Z jej výpovede z prípravného konania vyplýva, že obhliadku vykonala dňa 6.9.2012. Z obhliadky vykonanej mimo rámca upraveného príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, nie je možné v trestnom konaní vychádzať, nie je ho možné použiť ako dôkaz.

Poukázal v tejto súvislosti na ustanovenie § 154 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého vykonáva obhliadku orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom súd. Podľa § 154 ods. 1 Trestného poriadku sa obhliadky môže zúčastniť osoba, ktorá vykonáva odbornú činnosť alebo príbratý znalec.

Z procesne vykonaných dôkazov je celkom jednoznačné, že obhliadku smerujúcu k objasneniu skutočností dôležitých pre trestné konanie, najmä zistenie druhu stromov a krov a meranie ich obvodu pňov atď. nevykonali orgány činné v trestnom konaní, čo spôsobuje nepoužiteľnosť takto vykonaného dôkazu. Tu poukázal na celý rad rozhodnutí ako napríklad R 7/1969, R 37/1984-I alebo R 34/1990-I.

Najmä z R 37/1984 - I priamo vyplýva, že znalec (aj osoba, ktorá vykonáva odbornú činnosť) sa nemôže opierať o zistenie, ktoré sám urobí na mieste činu.

Pri zabezpečovaní zistení potrebných na vyčíslenie spoločenskej hodnoty drevín postupovala táto osoba bez účasti orgánov činných v trestnom konaní, navyše vstúpila na pozemok iného bez jeho súhlasu a bez rozhodnutia, ktoré by ju oprávňovalo na miesto činu bez súhlasu vlastníka vstúpiť.

Za takýchto okolností, keď nemožno ustáliť väčší rozsah výrubu drevín a krov, nemožno dospieť k záveru, že sa on osobne dopustil skutku v tomto prípade uvedeného. Prvostupňový súd opätovne v rozpore s ustanovením § 168 Trestného poriadku vôbec neuviedol, o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov spravoval, teda aj v tejto časti je rozsudok z hľadiska preskúmateľnosti nespôsobilý.

V konečnom dôsledku podaným odvolaním sa domáha, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. 1T/56/2014 zo dňa 6.5.2015 podľa § 321 ods. 1 písmeno a/, b/, c/, d/ Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade podanom a súčasne odôvodnenom opravnom prostriedku (odvolaní obžalovaného), odvolací súd postupoval podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku tým, že preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pokiaľ bol tento (postup konania odvolaním napádaný), pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného W. J. je potrebné do značnej miery vyhodnotiť ako dôvodné.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd sa dôsledne vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami neriadil, pričom skutkové závery ustálené týmto (prvostupňovým súdom) v rámci napadnutého rozsudku vo viacerých smeroch vyvolávajú vážne pochybnosti, v dôsledku čoho je potrebné považovať vyhlásený (rozsudok súdu I. stupňa) za minimálne predčasne vydaný.

Ako je zrejmé z dôvodov (prvostupňového rozsudku) mal sa obžalovaný dopustiť v bode 1/ (rozsudku) pokračujúceho prečinu neoprávneného nakladania s odpadmi podľa § 302 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona a sčasti dokonanej, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v obdobiach od 11.5.2012 do 14.5.2012, od 15.06.2012 do dňa 15.08.2012, resp. v dobe od 13.00 hod. do 14.00 hod. dňa 05.09.2012 po vzájomnej dohode s W. V., kedy sa mali dohodnúť na navážke stavebného odpadu na miesto, kde budoval cestu, pričom dňa 05.09.2012 mal požiadať, aby W. V. dohliadol o navážke stavebného odpadu na miesto, kde budoval cestu s tým, že tento (W. V.) zadal práce spočívajúce v navezení 1,5 tony stavebného odpadu, ktorý bol naložený na motorovom vozidle zn. MULTICAR, zelenej farby, EČ: PN - 983 AG, pričom k navezeniu odpadu nedošlo, mal postupovať v rozpore s ustanovením § 18 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. b), § 19 ods. 1 písm. f), § 39 ods. 7 zákona č. 223/2001 Z. z. o odpadoch účinného v čase spáchania skutku, ako aj v rozpore s § 8 ods. 1 a povinnosťami podľa § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Z. z. o životnom prostredí účinného v čase spáchania skutku, ako aj zákonom č. 50/1976 Z. z. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku a neoprávneným nakladaním s odpadmi mali spôsobiť ekologickú ujmu (spolu s M. V.) a majetkovú škodu na životnom prostredí vo výške najmenej 90.438,91 Eur.

Množstvo (stavebného odpadu), ktoré mal on (obžalovaný spolu s M. V.) na predmetnej parcele vyvážať bolo stanovené na základe znaleckého posudku Ing. Jany Hargitayovej, ktorá mala na hlavnom pojednávaní vypovedať v súlade so znaleckým posudkom písomne podaným. Táto (znalkyňa) určila množstvo odpadu, ktoré malo byť vyvážané v dvoch obdobiach s tým, že v prvom období (zrejme od 11.5.2012 do 14.5.2012) v množstve 195 ton a v druhom období (zrejme od 15.6.2012 do dňa 15.8.2012) v množstve 2329 ton. Konkrétne množstvo (vyvážaného odpadu) mala určiť na základe údajov o rozmeroch navezeného odpadu, ktoré (údaje) mala obdržať od príslušníkov polície.

Vychádzala pritom aj z fotodokumentácie, ako aj z obhliadky na tvári miesta, kde bola. Samotné rozmery zrejme (navážky) merala polícia. Skutočnosť, že dňa 5.9.2012 na parcele č. 2300/82 mala byť zastavená Multicara zelenej farby s nákladom 1,5 tony stavebného odpadu je zrejmá z výpovede Ing. B. M. (viď. č. I. 1015) vedúceho odboru životného prostredia Okresného úradu Piešťany. Keď prišli na uvedené miesto, pýtali sa vodiča na naložený odpad, kedy im povedal, že má povolenie od V.. Následne ho poslali preč.

Tiež obžalovaný mal tam prísť, pričom sa s ním nerozprával. Toto bolo však už v čase, keď zistili, že na parcele č. 2116/1 a 2116/2 a parcele 2116/3 mal byť realizovaný nelegálny výrub stromov a krov. K samotnému (vývozu sute) sa vyjadroval na hlavnom pojednávaní svedok W. Z., ktorý uvádzal, že táto (súť) sa vyvážala na pozemku obžalovaného. On (obžalovaný) mal na to reagovať tak, že sa jedná o jeho pozemky. Svedok W. Z. súčasne uviedol, že tam nebolo nič zasadené. Tiež nevie o tom, že by sa to

malo naväzať na pšenicu. Naopak vypovedal, že suť mala slúžiť ako podložie na cestu (viď. č. I. 1034). Svedok V. Z. potvrdil skutočnosť, že inkriminovaného dňa išiel Multicarou vysypať odpad do L., kde sa robila cesta s tým, že má povolenie od pána V.. Bol tam asi 2-krát. Svedok W. F. na hlavnom pojednávaní (viď. č. I. 1105) v rovine všeobecnej uviedol, že bol jeden z tých, ktorí ohlásili čiernu skládku, kde bol navážaný odpad na súkromný pozemok. Snažili sa zastaviť navážanie sute do obilia firmou Paleum, napriek tomu, že sa to malo diať na súkromnom pozemku.

Pôvodne podali návrh na predbežné opatrenie na zamedzenie ďalšej navážky a odstránenie toho, čo tam bolo navezené. Právnik, ktorého si najali však zobral žalobu späť, keďže situácia sa neskôr zmenila.

Z vyššie naznačených (svedeckých výpovedí, znaleckého posudku Ing. Jany Hargitayovej), ako aj ostatného (dôkazného materiálu produkovaného k tomuto bodu rozsudku), podľa názoru odvolacieho súdu primárne nie je zisťiteľné na základe akých (konkrétnych skutočností) prvostupňový súd dospel k záveru, že zo strany obžalovaného M. J. malo dôjsť k nelegálnej navážke odpadu na inkriminované parcely práve v uvedených (vyššie citovaných obdobiach) s tým, že v prvom období (od 11.5.2012 do 14.5.2012) mal tento (obžalovaný) na uvedenú parcelu naviezť odpad v množstve 195 ton a v druhom (období od 15.6.2012 do 15.8.2012) odpad v rozsahu až 2329 ton.

V konečnom dôsledku mal v rozsahu takéhoto množstva vyvezeného odpadu spôsobiť ekologickú ujmu a majetkovú škodu na životnom prostredí vo výške najmenej 90.438,91 Eur. Skutkové znenie rozsudku (v bode 1/) pritom konkrétne (znalkyňou) zistené množstvá odpadu vôbec neuvádza, keďže konštatuje len to, že mal byť v tomto prípade (konkrétne dňa 5.9.2012 na parcelu č. 2300/82 a 2300/83) vyvezený odpad nachádzajúci sa na Multicare v množstve 1,5 tony (príslušný odpad) v konečnom dôsledku na parcelu ani vysypaný nebol, keďže šofér uvedenej Multicary bol odoslaný aj s nákladom preč. Dôkazná situácia realizovaná súdom I. stupňa v kontexte vyššie naznačeného vôbec neuvádza na základe (akých konkrétnych skutočností) konajúci (prvostupňový súd) určil rozsah ekologickej a majetkovej škody na životnom prostredí vo výške najmenej 90.438,91 Eur majúci sa spáchať v dôsledku navážky sute na súkromný pozemok zo strany samotného (obžalovaného W. J.). Rovnako (rozsudok prvostupňového súdu) v jeho odôvodnení neuvádza námietky smerujúce do dodržania príslušného (procesného postupu) orgánov prípravného konania pri zabezpečovaní prvotných úkonov v rámci obhliadok miesta činu. Napriek skutočnosti, že obžalovaný (prostredníctvom obhajcu) v rámci ním (produkovanej obhajoby) príslušné (procesné postupy orgánov prípravného konania) namietal, prvostupňový súd absolútne sa nimi v rámci svojho rozhodnutia nevysporiadal.

Obhajobné námietky obžalovaného je preto potrebné v zmysle vyššie naznačeného hodnotiť ako dôvodné.

Trestná činnosť nachádzajúca sa v bode 2/ rozsudku má byť v zmysle písomných dôvodov prvostupňového (rozhodnutia) preukazovaná na základe výpovede hlavne poškodeného V. M., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl obžalovaného J. ako na žltom bagri naváža na príslušnom pozemku suť. Tiež sa pýtal robotníkov, čo tam robia, pričom mu odpovedali, že patria k pánovi J.. Všimol si tam rôzne autá nákladné, multikáry. Na parcele č. 2300/82 a 2300/83 v zmysle výpovede tohto (poškodeného V. M.) mala byť zasiať ozimná pšenica vo výške asi 30 cm nad zemou (v čase, keď malo dochádzať k zavážaniu tejto (pšenice)). Tiež si tento (poškodený V. M.) mal všimnúť, že na konci pozemkov sa strhávali stromy s koreňmi, tiež sa zrovnával svah, kedy sa to realizovalo v čase mlátenia obilia a bol tam vtedy V.. Obžalovaného J. tam vtedy nevidel. Boli tam naopak pracovníci firmy Staveko, ktorí vyrezávali stromy, vytrhávali korene, zrovnávali svah, videl V. ako ukazoval pracovníkom, kde majú vysypať odpad, a to aj na rolu, kde mal pšenicu.

Bol osobne za obžalovaným J. sa sťažovať, tento sa s ním nebavil, uvádzal, že je to jeho pozemok. Potvrdil tú skutočnosť, že v priebehu mesiaca marca 2012 mu bolo od firmy Paleum Bratislava oznámené, aby ukončil nájomný vzťah, a to bolo v čase, keď pozemky boli už obsiate. Bola mu zničená úroda na ploche asi 5 hektárov, sám si vyčíslil škodu na viac ako 7.000 Eur. Písomné zdôvodnenie (prvostupňového rozsudku) ani v tomto smere (ohľadne bodu 2/) nedáva jednoznačné vysvetlenie, na základe akých (konkrétnych skutočností) okresný súd ustálil, že mal zničiť zasiatú pšenicu ozimnú na ploche o výmere 3.533 m². Zo samotného (znaleckého posudku) spracovaného znalcom Ing. Kristalom Jedličkom bola pôvodne vyčíslená hodnota pšenice na sumu 4.749,30 Eur, pričom mala byť zničená na ploche 5.000 m². Dodatkom k tomuto posudku znalec určil hodnotu pšenice na sumu 324,19

Eur, pričom hodnotil jej zničenie na ploche 3.533 m² (ako uvádza aj sám obžalovaný v odvolaní). Z obsahu (znaleckého posudku Ing. Kristala Jedličku) je zrejme, že pri určení výšky škody na pšenici zohľadňoval jej hodnotu pri dozretí a zbere, pričom z vykonaného dokazovania ako správne namieta aj sám obžalovaný je zrejme, že sa nemalo jednať o takýto (prípád). Spôsob, akým malo dôjsť k vyčísleniu škody v tomto prípade nezodpovedá príslušným (zákonným kritériám), ktoré (kritériá) spomína v odvolaní obžalovaný samotný. Je treba sa stotožniť v tomto smere so samotným (obžalovaným) namietajúcim skutočnosť, že výšku škody nie je možné ustaľovať na základe budúcej neistej udalosti, ale túto (škodu) je potrebné stanoviť, čo najpresnejšie v reálnom čase na základe objektívnych skutočností, ktorými sú v konkrétnom prípade tie, ktoré spomína sám obžalovaný. Takýmito (objektívnymi kritériami) sú práve náklady, ktoré mali vzniknúť poškodenému v dôsledku objemu zasiatej pšenice (hodnoty osiva), ako aj z nákladov na jej dovedajšie obhospodarovanie. Navyiac v súvislosti s údajným (zničením zasiatej pšenice) zo strany samotného (obžalovaného W. J.) prvostupňový súd bližšie nekonkretizuje ani konkrétny deň, kedy malo dôjsť k samotnému (zničeniu ozimnej pšenice) konaním tohto (obžalovaného). Skutkové závery prvostupňového rozsudku v tomto smere je potrebné hodnotiť ako predčasné a súčasne pre potreby odvolacieho konania zjavne nepreskúmateľné.

Za primárny dôkaz obžalovaného usvedčujúci v bode 3/ rozsudku je uvádzaná dokumentácia, ktorá tvorí súčasť spisu a z ktorej má vyplývať, že do kanála Dudváhu boli prevezené panely, ktoré podľa výpovede svedkov (prvostupňovým súdom bližšie nekonkretizovaný) boli následne zavezené komunálnym a zmiešaným odpadom, pričom tento odpad sa zhromažďoval dlhší čas, následne ho mal tento (obžalovaný) zahrnúť do kanála Dudváhu. K tomuto (bodu 3/) sa v rámci dokazovania realizovaného prvostupňovým súdom vyjadrovala svedkyňa PhDr. X. Z. - starostka obce Ostrov, ktorá uviedla, že v deň volieb (7.11.2010) jej bolo telefonicky oznámené, že sa zaväza koryto potoka Dudváh, že je tam bager, ktorý premiestňuje zeminu vo vlastníctve pána Z.. Tiež mala dostať fotku, že sú tam autá Cesty Nitra a údajne to mal organizovať pán J.. Samotným (obžalovaný J.) mal vozit' bagrom štrk a upravovať plochu, kde je koryto potoka Dudváhu. Svedok X. Z. v tejto trestnej činnosti na hlavnom pojednávaní uviedol, že tam jedného dňa prišiel a koryto Dudváhu bolo navezené nejakým odpadom. Ďalší (na hlavnom pojednávaní vyslúchaný svedok G. Y.) uvádzal v súvislosti s týmto (bodou 3/), že v období, keď sa uvedený skutok (mal stať), mal byť kanál zarastený burinou, pričom sa malo jednať o divokú skládku. Nekonkretizoval pritom bližšie kto tam mal navážať nelegálne odpad. Obžalovaný J. to mal len zrovnať a naviezol na to zeminu a vysadil okrasné kríky a trávu. Určitá časť toho odpadu sa tam mala nachádzať aj predtým. Videl, že ľudia (ktorých svedok bližšie nekonkretizoval) tam mali vyvážať odpad. Obdobné skutočnosti k tomuto (bodu 3/) vypovedala na hlavnom pojednávaní aj svedkyňa T. Y., ktorá uviedla, že v kanáli sa nachádzalo smetisko biologického odpadu s tým, že J. to tam zrovnal tak, že tam naviezol čistú hlinu a upravil to a zasial tam trávu. V zmysle výpovede tejto (svedkyne T. Y.) sa tam mal vyvážať odpad asi už 4 roky predtým. Svedkyňa súčasne nekonkretizovala kým konkrétnym. Aj svedok Ing. G. N. sa vyjadril k tomuto bodu len v tom smere, že sa tam robil úpravy terénu, a to na objednávku pána J.. Tiež svedok V. Z. uvádzal, že v roku 2011 videl J. zahŕňať kanál (hlinou), ktorú dával do koryta Dudváhu s tým, že mal sedieť v žltom nakladači. Potvrdil to aj svedok V. O.. Svedok V. X., keď sa pýtal obžalovaného (J.), čo bude s tým odpadom v koryte Dudváhu, mal mu odpovedať, že koryto sa zasype a bude tam tráva a parkovisko. Svedok mal vidieť, ako pred domom obžalovaného sa nakladali panely s tým, že zlé sa dávali do koryta Dudváhu, on to odfotil a poslal to pani starostke. Pri prekladaní panelov samotného (J.) nevidel. Svedok Ing. R. K. na hlavnom pojednávaní sa vyjadril ohľadne tohto bodu len tak, že po zasypaní potoka tento prestal plniť svoju funkciu. Starostka obce mu pritom povedala, že to mal urobiť občan obce, ktorý má bývať v dome č. XXX. Aj svedok V. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že niekedy v roku 2011 na jeseň išiel so psami sa prejsť, keď videl J. ako naberá zeminu do nakladača a dával to do koryta (zrejme Dudváhu).

Napriek viacerým k veci vyslúchaným svedkom k príslušnému (bodu 3/ rozsudku) sa konajúci (prvostupňový súd) bližšie nevysporiadal so svedeckými výpoveďami okomentovanými tunajším (odvolacím súdom) vyššie. Zo samotného (odôvodnenia rozsudku obdobne ako v prípade bodu 1/ a 2/ rozsudku nie je zistiteľné, na základe ktorých (konkrétnych dôkazov) sa mal obžalovaný tejto trestnej činnosti (uvedenej v bode 3/) dopustiť v časovom období od mesiaca november 2008 až do 5.9.2012. Rovnako z priebehu (dokazovania realizovaného prvostupňovým súdom) nie je zistiteľné množstvo odpadu majúceho sa vyvozit' samotným obžalovaným v inkriminovanom období na ulici W. II ploche dlhej 169 m a širokej 5 metrov do výšky cca 2 metre v celkovom množstve od 1.030 m³ do cca 1440 ton, čo má predstavovať plochu 745 m². Odvolacie námietky obžalovaného produkované k tomuto (bodu 3/) je potrebné hodnotiť ako akceptovateľné. Napokon v bode 4/ rozsudku trestná činnosť obžalovaného má

byť primárne preukazovaná na základe výpovedí svedkov: N. B., V. J., ktorí mali uviesť, že pracovali na strojoch buldozér a bager v L., kde zrovnávali terén. Prítomný na tvári miesta bol aj obžalovaný (zrejme J.), ktorý im vysvetlil aké terénne úpravy tam majú vykonať a celé to riadil. Z ich výpovedí má vyplývať, že J. dal príkaz prehŕňať príjazdovú cestu, ktorá vedie cez role k rozostavaným domom a na ktorú sa vyvážal rôzny stavebný odpad.

Okrem výpovedí svedkov N. B. a V. J. bolo v tomto prípade realizované (prvostupňovým súdom) dokazovanie v širšom rozsahu ako uvádza sám tento (prvostupňový súd). Z výpovede (svedka V. J.) (viď. č. I. 1020) je zistiteľné, že bol v inkriminovanom období zamestnaný ako buldozerista spoločnosti Staveko Nitra. Pracoval aj v mieste, kde mal byť kontrolovaný samotným (obžalovaným J.). V zmysle výpovede svedka sa práce mali vykonávať ním (ako buldozeristom) po žatve, keďže tam bolo už strnisko. Kto mal vypáliť stromy, nevie, keďže tam boli nejakí chlapi. V tejto súvislosti samotný svedok sa sčasti odchyľil od svojej výpovede z prípravného konania, kde uvádzal, že tam mali byť zamestnanci obžalovaného J.. Napriek tejto (diskrepancii vo výpovedi svedka), prvostupňový súd sa bližšie týmito (nezrovnalosťami) nezaoberal. Svedok sa vyjadril aj k stavebnému odpadu, ktorý tam už mal byť v tom čase navezený s tým, že svedok bližšie nešpecifikoval kým. Svedok N. B. v súvislosti s týmto (bodom 4/) na hlavnom pojednávaní uvádzal, že v čase, keď upravoval svah v obci Ratnovce sa tam stromy už nenachádzali. On to došiel len urovnať. Pamätal si, že tam prišla polícia, ktorá ich zastavila v prácach. K navážaniu odpadu sa bližšie vyjadril nevedel. Svedok O. O. v súvislosti s týmto bodom na hlavnom pojednávaní (viď. č. I. 1034) uvádzal, že v septembri 2012 videl bager ako kope cestu. Upravoval svah, strhával tam stromy. Na koho pokyn sa to upravovalo, nevedel. Keď prišli policajti, prišiel aj J., aj V.. Čo sa týka odpadu pod svahom k tomu sa bližšie vyjadril nevedel. Vedel o tom, že bolo vydané predbežné opatrenie, že tam je zakázané robiť akékoľvek úpravy. Bola tam už urobená poľná cesta, a to v mieste, kde bola pšenica zasadená. Svedok Ing. W. M. v súvislosti s prácami vykonávanými jeho zamestnancami uviedol, že prišiel za ním J. so žiadosťou o pracovníkov, resp. o zapožičanie nejakých strojov, čomu aj vyhovel. Pamätal si, že stroje obsluhoval jeho pracovník B. a ešte ďalší, (ktorého meno si už nevedel spomenúť). Či má J. nejaké povolenie na výrub stromov, on ako šéf firmy nezisťoval. Svedkyne Ing. S. N. a Ing. B. boli vyzvané, aby sa vyjadrili ku spoločenskej hodnote vyrúbaných stromov súvisiacich s touto (trestnou činnosťou majúcou sa spáchať obžalovaným v bode 4/). Na hlavnom pojednávaní svedkyňa (N.) uvádzala, že väčšina drevín už v čase obhliadky mala byť odvezená s tým, že vyčíslili hodnotu drevín len zo zvyškov, čo sa tam ešte nachádzali. Samotné vyčíslenie škody mali robiť podľa Vyhlášky č. 24/2003. Krovité porasty boli pritom vyčíslené len odhadom podľa plochy a podľa toho, aké zloženie bolo na vedľajšom poraste. Svedecké výpovede realizované súdom I. stupňa ani k tomuto (bodu 4/ rozsudku) neumožňujú, podľa názoru odvolacieho súdu, bez akýchkoľvek pochybností ustáliť také (skutkové závery), aké sa nachádzajú v tomto (bode 4/ rozsudku). Z pohľadu súdu (odvolacieho) s ohľadom na rozsah (prvostupňovým súdom vykonaného dokazovania) k tomuto bodu nie je zistiteľné opätovne, na základe ktorých (reálnych skutočností) majúcich svoju oporu vo vykonanom dokazovaní ustálil súd I. stupňa dobu spáchania skutku, v tomto prípade od 11.7.2012 do 5.9.2012, a to konaním obžalovaného M. J.. Z hľadiska objektivizácie (skutkových zistení) ustálených I. stupňovým súdom, súd uvádza len výpovede svedkov V. J., resp. N. B.. Títo na hlavnom pojednávaní však sa jednoznačne nevyjadrili k tomu, na základe čoho mali byť na parcele č. 2116/2, 2116/1 a 2116/3 zapísaní na LV č. XXX k. ú. L. odstraňované stromy a kry. Sám svedok (V. J.) v rámci výpovede produkovanej v prípravnom konaní však uvádzal, že stromy a kry mali byť vypílené zamestnancami pána J.. Jemu osobne mal v mesiacoch jún, júl, augusta 2012 nariadiť sám (obžalovaný J.), aby dal dole pár stromov, ktoré sa mali nachádzať na kopci nad poľom. Tiež v rámci tejto (svedeckej výpovede z prípravného konania) uvádzal (J. J.), že na pole pod kopcom v L. vozili jemu neznáme osoby odpad. Ten odpad sa rozhrňal na J. pokyn. V tejto súvislosti mal V. povedať, že to pole je jeho a povedal ako má rozhrnúť ten odpad po poli. Napriek zjavným (nezrovnalostiam) vo výpovedi svedka J. v prípravnom konaní a hlavnom pojednávaní, okresný súd tieto (nezrovnalosti) nijakým spôsobom nezrejmoval. Svedok N. B. v rámci ním produkovaných svedeckých tvrdení potvrdil, že na uvedených parcelách vykonával tiež terénne úpravy, a to na pokyn obžalovaného J.. V blízkosti (vykonávaných terénnych úprav) sa mali nachádzať stromy a kríky, ktorých sa však vôbec nemali dotýkať.

V rozpore s týmto tvrdením na hlavnom pojednávaní svedok B. tiež uvádzal, že v čase, keď upravoval svah v obci L. sa tam stromy už nenachádzali, pričom on to došiel len urovnať. Ani tieto pre vec zrejme podstatné skutočnosti neboli súdom I. stupňa v rámci vykonávaného dokazovania na hlavnom pojednávaní odstraňované.

Záveru súdu I. stupňa ustálené v tomto bode je potrebné hodnotiť obdobne ako v predchádzajúcich (bodoch 1/ až 3/ rozsudku) ako zjavne nepreskúmateľné, a teda vydané zjavne na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu veci. V odôvodnení rozsudku súdu I. stupňa rovnako absentuje zhodnotenie zákonnosti postupov orgánov prípravného konania, resp. svedkov zabezpečujúcich úkony na mieste činu v rámci obhliadky k miesta činu. Je zrejmé (aj z výpovede svedkyne Ing. S. N.), že sa mala spolu s kolegyňou zúčastniť obhliadky miesta činu dňa 6.9.2012 (ako napokon konštatuje aj samotný obžalovaný v odvolaní). Práve na základe takejto (obhliadky miesta činu), mala byť svedkyňami spracovaná aj časť týkajúca sa ohodnotenia spoločenskej hodnoty drevín na mieste samotnom. Správne namieta obžalovaný v podanom odvolaní, že v zmysle § 154 ods. 3 Trestného poriadku vykonáva obhliadku orgán činný v trestnom konaní a v konaní pred súdom, súd. Vyvstáva otázka, či na základe takejto (individuálnej obhliadky miesta činu realizovanej svedkyňami Ing. S. N. a Ing. S. B.) bolo možné spracovať relevantné podklady pre zabezpečenie procesne použiteľného dôkazu v konaní. Tiež v tejto súvislosti zostáva nezodpovedaná otázka na základe akého (zákonného titulu) vstupovali svedkyne Ing. S. N. a Ing. S. B. na súkromný pozemok. Pre absenciu relevantných skutočností majúcich sa preukázať osobou obžalovaného v jednotlivých bodoch rozsudku (1/ až 4/) bolo potrebné príslušný (rozsudok prvostupňového súdu) zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť tomuto (prvostupňovému súdu) na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Úlohou tohto (prvostupňového súdu) po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie bude predovšetkým opätovne zaoberať sa mierou zavinenia obžalovaného na posudzovanej trestnej činnosti v kontexte skutočností nachádzajúcich sa v tomto (rozhodnutí odvolacieho súdu). V rámci konania (samotného) je potrebné odstraňovať rozpory vo výpovediach svedkov, ktoré zostali konaním prvostupňového súdu nepovšimnuté. V neposlednom rade je potrebné v rámci samotného (odôvodnenia I. stupňového rozsudku) odôvodniť aj samotný (postup orgánov činných v trestnom konaní, resp. iných osôb (zúčastňujúcich sa na šetrení predmetnej trestnej činnosti) v rámci dodržania zákonom predpokladaného (postupu) konania majúceho oporu v príslušných trestno-procesných ustanoveniach. Nevylučuje sa v rámci došetrenia veci vykonať aj dôkazy ďalšie majúce prispieť k ustáleniu skutkového stavu bez dôvodných pochybností. Keďže tak doteraz (príslušný prvostupňový súd) nepostupoval, bolo potrebné rozhodnúť v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.